

Приказка за финикийскитѣ мореплаветели.

Отъ Е. Чисовъ.

I Какво искалъ да узнае единъ египетски царь.

Отдавна, прѣди двѣ хиляди и петстотинъ години, живѣлъ въ Египетъ царь, който се казвалъ Нехо. Много му се искало да узнае, колко е голѣма земята, на която живѣе.

Наелъ царьтъ финикийски мореплаватели, дали имъ всички потрѣби и имъ заповѣдалъ да плуватъ около цѣла Африка: трѣбвало да потеглятъ отъ Египетъ по Червено море и Индийския океанъ, а да се върнатъ отзадъ по Атлантическия океанъ и Срѣди-земно море къмъ египетския брѣгъ.

Мореплавателитѣ имали малки корабчета, прилични на лодки. На тѣхъ опъвали платна, а повечето гребѣли съ лопати. Мореплавателитѣ рѣшили да плуватъ сѣ край брѣга; тѣ се страхували да се отдалечатъ въ океана, за да ги не застигне буря и да не изгубятъ сушата. Тогава узнавали пжтя само по слънцето и по звѣздитѣ.

И така тѣ потеглили. Скоро прѣплували Червеното море и навлѣзли въ Индийския океанъ; пжтьтъ имъ билъ още познатъ. Послѣ заплували край брѣга къмъ югъ, въ непознати страни. Отначало имъ било страшно; тѣ се утѣшавали само съ това, че всѣкога земята била прѣдъ очитѣ имъ, отдѣсно. Тѣ почти всѣки день излизали на брѣга да си готвятъ обѣдъ и да си почиватъ.

II. На срѣдата на Африка.

Малко ли, много ли—тѣ плували сѣ на югъ, край брѣга и дошли въ чудесна страна. Денъ слънцето се издигало право надъ главитѣ имъ и пекло нетърпимо. А тогава било зима. Въ Египетъ зимѣ, макаръ и да нѣмало мразове, сѣ пакъ било прохладно. Тукъ наврѣмени стоели цѣлъ день вѣвъ водата, че и тя била топла.